

Hoe oft Urbaen, wat vertooninghen dat hy tot Lucesse doen can, en can van haer niet ghenemen oft doen vergheten die verbolghenthey die si heeft teghen Blanditio ende zijn ghesellen. ¹

“Seer edele vrouwe, inder waerheyt bekenne ick dat ghy hebt wettelijcke sake om u te bedroeven, ende men en soude moghen van onse vyanden soo groote wrake niet moghen nemen, si en waren van veel meerder pijnen weer[K1v]dich. ² Maer om Gods wille, wederhoudt u van sulcke voornemen te willen volghen ende niet te willen sonder eenich profijt ende eere ons leven in die avontuere te setten! ³ Ghy weet hoe veel die vyandighe Fortuyne ons wreet is gheweest ende hoe veel perijckeleuse accidenten teghen haren wille wy te boven ghegaen hebben, ende nu dunctse my veel meer dan den tijt voorleden van ons medelijdelijck gheworden te sine. ⁴ Ende bekenne ende sie in wat liefde ende gratie wy by den keyser ghecomen zijn! ⁵ Dan en wilt ghy selve die oorsake niet zijn van die selve liefde te verliesen ende van ons te setten in perijckeleusen weecken staet, daer wy nu in sekerheyt zijn. ⁶ Ende God, kender van alle dinghen ende regeerder van hemel ende vander aerden, ende als seer rechtvaerdighe rechter, ghelooft [K2r] ghy dat Hy die misdoenders niet onghestraft en laet ende dat die goede niet ongheloont blijven? ⁷ Te dier saken laet ons henlieden in

-
1. ¶ Comment Urbain quelques remonstrances quil sache faire a Lucrece ne luy peult oster le mal talent quelle a contre les traistres Blandicio *et* ses compaignons.
 2. TResnoble dame au vray congnoys *que* tu as legitime cause de te douloir : et ne se pourroit enuers noz ennemys tant grande vengeance prendre / que de trop plus grande punition ne fussent dignes :
 3. mais pour dieu retiens toy de non vouloir telz propos suyuir : *et* ne vouloir sans aucun prouffit et honneur mettre nostre vie en habandon.
 4. Tu scez combien lennemye fortune nous a este cruelle : *et* quantz accidentz perilleux contre son vouloir nous auons surmontez : et ores me semble assez plus *que* le temps passe de nous estre deuenue piteuse.
 5. Et congnoys *et* voys en quel amour *et* grace enuers lempereur sommes montez.
 6. Doncques ne vueille estre toymesmes cause de icelluy amour perdre : *et* de nous mettre en perilleux *et* debile estat la ou nous sommes en seurte.
 7. Et dieu congnoisseur de toutes les choses / et gouuerneur du ciel *et* de la terre / et comme tresiuste iuge / croys tu *quil* laisse les malfaiteurs impunis / et *que* les bons ne soyent remunerez ?

Zijn handen laten sonder daer meer op te dencken. ¹ Ende Hy als wetende den staet van onse saken, ick hope dat Hijse gheleyden sal tot een goet ende begheerlijck eynde.” ²

Niet teghenstaende dese woorden soo was teghen Blanditio in Lucesse so seer ontsteken die barninghe van wrake dat weynich oft niet die voorschreven onderwijsinghen van Urbaen profiteerden, maer tot hemwaerts ghekeert seyde si hem: “Ist dat ick oyt eenighe gratie tot uwaerts verdient hebbe, also vele als ic can, bidde ic u dat ghi met die eerweerdichste ende eerlijcste middelen die ghi connen sult dat sonderlinghe vanden keyser begheert, ende dat hi door u liefde ende die mijne hem wil gheweerdighen met sommighe van zijn baenreheeren te samen met die drie ambassaten van Parijs te comen morghen vroech met ons gastghewijs eten. ³ Noch anders en begheere ic niet dan dat die sien dat wi noch levende zijn, ende hoe groote gratie, liefde ende geloove die keyser tot ons heeft. ⁴ Ende dit siende, Blanditio ende zijn broeders sullen alsulcke swaren lijden hebben ende die reste van hen leven in soo grooten vreesse blijven dattet my bycans duncken sal van so grooten onghelijck eens deels by hen tot ons so onrechtelijck ghedaen ghewroken te sine.” ⁵

Te dier tijt hadde si den moet also ontstelt ende ghesloten dat eer dan te blijven in een alsulcken bedroeft leven ende te siene haer vyanden in alsoo groote welvaert ende van haer goeden soo triumphantelijck

1. A cause de quoy doncques laissons les en ses mains sans plus y penser.

2. Et luy comme sachant lestat de noz besongnes / iespere qu'il les conduyra a bonne et desiree fin.

3. Nonobstant [G1r] ces parolles si estoit contre Blandicio / en Lucrece tant alume lardeur de vengeance / que peu ou riens sans aucun fruct les dessusdictes remonstrances de Urbain recueilloit : ains tournee deuers luy / luy dict. Se iamais grace aucune iay enuers toy meritee : tant que ie puis te prie / que avec plus reuerendz et honnestes moyens que tu scauras / de grace singuliere a lempereur demandes / que par ton amour et le myen luy plaise daigner avecques aucuns ses barons / ensemble les trois ambassadeurs parisiens / de venir demain au matin avec nous domesticquement disner :

4. ne aultre chose demande sinon que eulx voyent que nous encores vifz sommes / et quant grande grace / amour / et foy nous porte lempereur.

5. Et cecy voyant Blandicio et ses freres en pourteront si griefue peine / et en si grande doubte la reste de leur vie demoureront / que quasi me semblera destre en partie de tant griefue iniure a nous par eulx iniustement faicte vengee.

glorieren, van haer in d'avontuere vander doot te stellen om van hen te doene wrake ende executie. ¹

1. A lheure elle auoit le couraige si resolu et ferme / *que* auant *que* demourer en tant douteuse vie / *et* veoir les siens aduersaires en si grande felicite / *et* de ses biens triumpamment se glorifier / de se mettre a laduerture de mort pour pouoir de eulx faire vengeance *et* execution.